EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 20.12.2010
KOM(2010) 764 endelig

2010/0368 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. .../...

om ophævelse af forældede rådsretsakter om den fælles landbrugspolitik

BEGRUNDELSE

En række retsakter, der blev vedtaget i løbet af de seneste årtier, er ikke mere relevante, men de er fortsat gældende. De er blevet forældet, fordi de havde midlertidig karakter, eller deres indhold er blevet overtaget af efterfølgende retsakter. Adskillige foranstaltninger i tilknytning til nye medlemsstaters tiltrædelse nødvendiggjorde overgangsforanstaltninger straks fra tiltrædelsestidspunktet, og disse foranstaltninger er nu blevet forældede. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen blev i deres interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning enige om, at EU-lovgivningen bør ajourføres og koncentreres ved at ophæve retsakter, der ikke mere anvendes. Retsakter, der ikke mere er relevante, bør fjernes fra gældende EU-ret, så denne bliver mere gennemsigtig og utvetydig.

Kommissionen har taget en række tiltag til at fjerne forældet lovgivning fra gældende EU-ret, dels gennem den traditionelle ophævelsesprocedure, dels ved at erklære de pågældende kommissionsretsakter for forældede. Kommissionen har også udpeget en række rådsretsakter om den fælles landbrugspolitik, der er baseret på traktatens artikel 42 og 43 (tidligere artikel 36 og 37) og to tiltrædelsesakter, og som ikke mere har nogen praktisk betydning, men fortsat er formelt gældende. Kommissionen har ikke beføjelse til at erklære rådsretsakter for forældede. Af hensyn til retssikkerheden foreslår Kommissionen, at Rådet og Europa-Parlamentet ophæver de i forslaget nævnte retsakter.

2010/0368 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. .../...

om ophævelse af forældede rådsretsakter om den fælles landbrugspolitik

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 42, stk. 1, og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til tiltrædelsesakten af 1979, særlig artikel 60. artikel 61, nr. 5, og artikel 72, stk. 1,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 234, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[1],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[2],

efter den almindelige lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Større gennemsigtighed i EU-lovgivningen er et væsentligt led i den strategi for bedre lovgivning, som EU-institutionerne er i gang med at gennemføre. I den forbindelse bør retsakter, som ikke længere har nogen egentlig virkning, fjernes fra gældende lovgivning.

(2) Nedenstående forordninger om den fælles landbrugspolitik er blevet forældede, selv om de formelt fortsat gælder:

– Rådets forordning (EØF) nr. 2052/69 af 17. oktober 1969 vedrørende fællesskabsfinansiering af de udgifter, som følger af gennemførelsen af overenskomsten om fødevarehjælp[3]. Forordningen er blevet irrelevant, da dens virkninger er blevet overtaget af efterfølgende retsakter.

---

1 EUT C … af …, s. …
2 EUT C … af …, s. …
3 EFT L 263 af 21.10.1969, s. 6.

– Rådets forordning (EØF) nr. 1467/70 af 20. juli 1970 om fastsættelse af visse almindelige regler for intervention inden for råtobaksektoren[4]. Forordningen er blevet irrelevant, da dens virkninger er blevet overtaget af efterfølgende retsakter.

– Rådets forordning (EØF) nr. 3279/75 af 16. december 1975 om standardisering af de importordninger, som de enkelte medlemsstater anvender i forhold til tredjelande for levende planter og blomsterdyrkningens produkter[5]. Forordningen er blevet irrelevant, da dens virkninger er blevet overtaget af efterfølgende retsakter.

– Rådets forordning (EØF) nr. 1078/77 af 17. maj 1977 om indførelse af en præmieordning for ikke-markedsføring af mælk og mejeriprodukter og for omstilling af malkekvægsbesætninger[6]. Forordningen indførte foranstaltninger, der blev anvendt indtil den 31. marts 1978, og er derefter blevet irrelevant.

– Rådets forordning (EØF) nr. 1853/78 af 25. juli 1978 om vedtagelse af de almindelige regler vedrørende særforanstaltninger for ricinusfrø[7]. Forordningen indførte gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2874/77 af 19. december 1977 om fastsættelse af særlige foranstaltninger for ricinusfrø[8], hvis gyldighed udløb den 30. september 1984, og som derfor er blevet irrelevant.

– Rådets forordning (EØF) nr. 2580/78 af 31. oktober 1978 om forlængelse af produktionsåret 1977/1978 for olivenolie og om fastsættelse af særforanstaltninger på dette område, samt om ændring af forordning (EØF) nr. 878/77 om de vekselkurser, der skal anvendes inden for landbrugssektoren[9]. Forordningen vedrørte kun regnskabsårene 1977/78 og 1978/79 og er derfor blevet irrelevant.

– Rådets forordning (EØF) nr. 1/81 af 1. januar 1981 om fastsættelse af almindelige regler for ordningen med tiltrædelsesudligningsbeløb for korn[10]. Forordningen skulle anvendes i en overgangsperiode efter Grækenlands tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber og er derfor blevet irrelevant.

– Rådets forordning (EØF) nr. 1946/81 af 30. juni 1981 om begrænsning af støtte til investeringer i sektoren for mælkeproduktion[11]. Forordningen er blevet irrelevant, da dens virkninger er blevet overtaget af efterfølgende retsakter.

– Rådets forordning (EØF) nr. 2989/82 af 9. november 1982 om ydelse af støtte til forbruget af smør i Danmark, Grækenland, Italien og Luxembourg[12]. Forordningen indførte kun midlertidige foranstaltninger og er derfor blevet irrelevant.

– Rådets forordning (EØF) nr. 3033/83 af 26. oktober 1983 om ophævelse af tiltrædelsesudligningsbeløbet for hedvin[13]. Forordningen skulle anvendes i

---

4 EFT L 164 af 27.7.1970, s. 32.
5 EFT L 326 af 18.12.1975, s. 1.
6 EFT L 131 af 26.5.1977, s. 1.
7 EFT L 212 af 2.8.1978, s. 1.
8 EFT L 332 af 24.12.1977, s. 1.
9 EFT L 309 af 1.11.1978, s. 13.
10 EFT L 1 af 1.1.1981, s. 1.
11 EFT L 197 af 20.7.1981, s. 32.
12 EFT L 314 af 10.11.1982, s. 25.

overgangsperioden efter Grækenlands tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber og er derfor blevet irrelevant.

– Rådets forordning (EØF) nr. 564/84 af 1. marts 1984 om suspension af støtte til investeringer i mælkeproduktionen[14]. Forordningen vedrørte kun 1984 og er derfor blevet irrelevant.

– Rådets forordning (EØF) nr. 2997/87 af 22. september 1987 om fastsættelse af producentstøtten for humle for 1986-høsten og om fastlæggelse af særforanstaltninger for visse produktionsområder[15]. Forordningen indførte en særforanstaltning, der skulle anvendes indtil 1990, og er derfor blevet irrelevant.

– Rådets forordning (EØF) nr. 1441/88 af 24. maj 1988 om ændring af forordning (EØF) nr. 822/87 om den fælles markedsordning for vin[16]. Forordningen gav Rådet beføjelse til at foretage tilpasninger af visse overgangsbestemmelser, der var en følge af Portugals tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber og er derfor blevet irrelevant.

– Rådets forordning (EØF) nr. 1720/91 af 13. juni 1991 om ændring af forordning nr. 136/66/EØF om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer[17]. Forordningen indførte adskillige ekstraordinære foranstaltninger i den fælles markedsordning for fedtstoffer, som var gældende indtil 30. juni 1992, og er derfor blevet irrelevant.

– Rådets forordning (EØF) nr. 740/93 af 17. marts 1993 om fastsættelse af en godtgørelse for definitivt ophør med mælkeproduktionen i Portugal[18]. Forordningen indførte en særforanstaltning, der skulle anvendes indtil 1996, og er derfor blevet irrelevant.

– Rådets forordning (EØF) nr. 741/93 af 17. marts 1993 om anvendelse af den fælles interventionspris for olivenolie i Portugal[19]. Forordningen skulle anvendes i overgangsperioden efter Portugals tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber og er derfor blevet irrelevant.

– Rådets forordning (EØF) nr. 744/93 af 17. marts 1993 om de almindelige gennemførelsesbestemmelser for den supplerende mekanisme for produktleverancer til Portugal undtagen leverancer af frugt og grønsager[20]. Forordningen vedrørte anvendelsen for Portugal af Rådets forordning (EØF) nr. 3817/92 af 28. december 1992 om de almindelige gennemførelsesbestemmelser for den supplerende mekanisme for produktleverancer til Spanien undtagen leverancer af frugt og grønsager[21], som efterfølgende er blevet ophævet , og er derfor blevet irrelevant.

---

13 EFT L 297 af 29.10.1983, s. 1.
14 EFT L 61 af 2.3.1984, s. 34.
15 EFT L 284 af 7.10.1987, s. 19.
16 EFT L 132 af 28.5.1988, s. 1.
17 EFT L 162 af 26.6.1991, s. 27.
18 EFT L 77 af 31.3.1993, s. 5.
19 EFT L 77 af 31.3.1993, s. 7.
20 EFT L 77 af 31.3.1993, s. 11.
21 EFT L 387 af 31.12.1992, s. 12.

– Rådets forordning (EF) nr. 2443/96 af 17. december 1996 om supplerende foranstaltninger til direkte indkomststøtte til producenter eller i oksekødssektoren[22]. Forordningen vedrørte kun 1997 og er derfor blevet irrelevant.

– Rådets forordning (EF) nr. 2200/97 af 30. oktober 1997 om sanering af EF-produktionen af æbler, pærer, ferskner og nektariner[23]. Forordningen fastsatte en særlig præmie for produktionsåret 1997/98 og er derfor blevet irrelevant.

– Rådets forordning (EF) nr. 2330/98 af 22. oktober 1998 om tilbud om erstatning til visse producenter af mælk og mejeriprodukter, som midlertidigt har været underlagt begrænsninger i udøvelsen af deres virksomhed[24]. Forordningen vedrørte kun en særlig midlertidig foranstaltning og er derfor blevet irrelevant.

– Rådets forordning (EF) nr. 2800/98 af 15. december 1998 om overgangsforanstaltninger for euroens indførelse i den fælles landbrugspolitik[25]. Forordningen fastsatte kun overgangsforanstaltninger og er derfor blevet irrelevant.

– Rådets forordning (EF) nr. 2802/98 af 17. december 1998 om et program for levering af landbrugsprodukter til Den Russiske Føderation[26]. Forordningen fastsatte en engangsforanstaltning og er derfor blevet irrelevant.

– Rådets forordning (EF) nr. 660/1999 af 22. marts 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 2075/92 og om fastsættelse af præmier og garantitærskler for tobak i blade pr. sortsgruppe og pr. medlemsstat for 1999-, 2000- og 2001-høsten[27]. Forordningen vedrørte kun 1999-, 2000- og 2001-høsten og er derfor blevet irrelevant.

– Rådets forordning (EF) nr. 546/2002 af 25. marts 2002 om fastsættelse af præmier og garantitærskler for tobak i blade efter sortsgruppe og medlemsstat for høsten 2002, 2003 og 2004 og om ændring af forordning (EØF) nr. 2075/92[28]. Forordningen vedrørte kun 2002-, 2003- og 2004-høsten og er derfor blevet irrelevant.

– Rådets forordning (EF) nr. 527/2003 af 17. marts 2003 om tilladelse til udbud og levering til direkte konsum af visse vine, der er importeret fra Argentina, og som eventuelt har været genstand for en ønologisk behandling, der ikke er fastsat i forordning (EF) nr. 1493/1999[29]. Forordningen indførte en undtagelsesbestemmelse, der kun skulle anvendes indtil den 30. september 2003, og er derfor blevet irrelevant.

(3) Af hensyn til retssikkerheden og klarheden bør disse forældede forordninger ophæves –

---

22 EFT L 333 af 21.12.1996, s. 2.
23 EFT L 303 af 6.11.1997, s. 3.
24 EFT L 291 af 30.10.1998, s. 4.
25 EFT L 349 af 24.12.1998, s. 8.
26 EFT L 349 af 24.12.1998, s. 12.
27 EFT L 83 af 27.3.1999, s. 10.
28 EFT L 84 af 28.3.2002, s. 4.
29 EUT L 78 af 25.3.2003, s. 1.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 2052/69, (EØF) nr. 1467/70, (EØF) nr. 3279/75, (EØF) nr. 1078/77, (EØF) nr. 1853/78, (EØF) nr. 2580/78, (EØF) nr. 1/81, (EØF) nr. 1946/81, (EØF) nr. 2989/82, (EØF) nr. 3033/83, (EØF) nr. 564/84, (EØF) nr. 2997/87, (EØF) nr. 1441/88, (EØF) nr. 1720/91, (EØF) nr. 740/93, (EØF) nr. 741/93, (EØF) nr. 744/93, (EF) nr. 2443/96, (EF) nr. 2200/97, (EF) nr. 2330/98, (EF) nr. 2800/98, (EF) nr. 2802/98, (EF) nr. 660/1999, (EF) nr. 546/2002 og (EF) nr. 527/2003 ophæves.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i […], den

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*